

Η Αμερικανίδα Βουλευτής στο Κογκρέσο, Karen Bass, δημιουργούσε #hashtag στο Twitter, με αίτημα τη διάγνωση της ψυχολογικής κατάστασης του Donald Trump,...

ενώ ο Κοσμήτωρ του Harvard, J. Flier, υποστήριζε, μεσούσης της Προεκλογικής Εκστρατείας, πως ο Ρεπουμπλικανός Υποψήφιος, "δεν πάσχει απλώς από Ναρκισσιστική Διαταραχή της Προσωπικότητας, αλλά αποτελεί τον ορισμό αυτής". Αυτό δεν εμπόδισε το εκλογικό σώμα των Αμερικανών να προσέλθει στις κάλπες της 8ης Νοεμβρίου και να εκλέξει Πρόεδρο της Αμερικής εκείνον που θεωρούσε αξιότερο. Αυτό είναι το μεγαλείο της Δημοκρατίας, που δεν κινδυνεύει ούτε από ετικετοποιήσεις, ούτε από προβλεπτικές εγκυρότητες ή ακυρότητες, βασιζόμενη μόνον στη λαϊκή βούληση, όπως αυτή εκφράζεται δια των εκλογών. Ούτε η Αμερικανίδα πολιτικός, ούτε ο Καθηγητής του σπουδαιότερου Πανεπιστημίου του κόσμου λειδορήθηκαν για τις απόψεις τους, όπως συνέβη με εμένα, μεσούντος του ανεκδιήγητου Δημοψηφίσματος του 2015, όταν απέδωσα στον τότε Υπουργό Οικονομικών της χώρας μας, Γιάν(ν)η Βαρουφάκη, "Το Σύνδρομο της Ύβρεως" και τα παρ' αυτώ ναρκισσιστικά συνδηλούμενα. Η κα Bass και ο κ. Flier, επιδοκιμάστηκαν από κάποιους και αποδοκιμάστηκαν από κάποιους άλλους (...όπως φαίνεται περισσότερους...) και στο τέλος πέρασαν στο περιθώριο του δημόσιου προεκλογικού και μετεκλογικού πολιτικού διαλόγου, από τον πλέον αδέκαστο κριτή της Δημοκρατίας, τον Κυρίαρχο Λαό που μπορεί να σφάλλει ή να ορθοπρακτεί, να μετανοεί, να παλινωδεί, να εμμένει ή να απορρίπτει, αλλά πάντα αφήνει περιθώριο για όλες τις φωνές και για όλες τις απόψεις. Επαϊόντων και μη, αντικειμενικών ή σκοπούμενα επιστημολογούντων, έγκυρων και αυτοακυρούμενων, κηρυγών της επιφανειακής δημοσιότητας ή θεραπευτών και θεραπευνίδων της πολιτικής ουσίας, αλλά όλων και ενός εκάστου. Χώρος, λοιπόν και ευκαιρία για τη

γνώμη και την υποψηφιότητα του καθενός. Αυτό είναι το δίδαγμα που πρέπει να κρατήσουμε από τις πρόσφατες Αμερικάνικες Εκλογές. Απρόσκοπτη εκφορά, αλλά και ενδελεχής κριτική επεξεργασία του κάθε πολιτικού μηνύματος, αρκεί ο "εκφέρων" να "φέρει" ο ίδιος (ως επί συστοίχου αντικειμένου) την ευθύνη της απόψεώς του και της επίδρασης που αυτή δύναται να ασκήσει στο εκλογικό σώμα, το οποίο και τελικώς θα την αποτιμήσει.

Με την ανάδειξη του Donald Trump, στον θώκο του Πλανητάρχη, "Το ρολόι του κόσμου δεν χτυπά μεσάνυχτα", όπως θα έγραφε, ίσως πάλι, αν ζούσε, ο ιδεολογικός πολέμιος της Υπερδύναμης Μενέλαος Λουντέμης. Χτύπησε όμως Μεσάνυχτα για την Ευρώπη, όταν η "Υβριστική Ανικανότητα" (hubristic incompetence) του Γιάν(ν)η και του κ. Πρωθυπουργού κόστιζαν στην πατρίδα μας ένα ακόμη πιο αιματηρό μνημόνιο και στην Ευρωπαϊκή Ένωση ένα επαπειλούμενο Grexit και μια ακόμη πιο κακοφορμισμένη πληγή εσωτερικής συνοχής, το καλοκαίρι του 2015.

Γιατί, όπως γράφει ο Ευρωπαίος Επίτροπος Οικονομικών Πιερ Μοσκοβισί στο τελευταίο του βιβλίο με τίτλο «Αν είναι μεσάνυχτα στην Ευρώπη»: "...Με τον ακαδημαϊκό και ταυτόχρονα ετερόδοξο λόγο του, με την εξεζητημένη εμφάνισή του, με τη φρενήρη ενασχόλησή του με τα μέσα ενημέρωσης και τον αχαλίνωτο ναρκισσισμό του, ο Γιάνης Βαρουφάκης τράβηξε πάνω του τους προβολείς και κανιβάλισε για κάποιους μήνες τις συζητήσεις."

Στη διάρκεια της πρώτης προεκλογικής τηλεμαχίας, ο Donald Trump δήλωνε πως "Το ταμπεραμέντο μου είναι το ισχυρότερο όπλο μου". Με δεδομένη την απροσδόκητη εκλογική του νίκη, ίσως να πρέπει να ξαναδιαβάσουμε το best seller του Καθηγητή μου στο Πανεπιστήμιο του Tufts, Nassir Ghaemi, που με τον τίτλο "A First Rate Madness", προβάλλει τα πολιτικά πλεονεκτήματα που δύνανται να προσδώσουν συγκεκριμένοι χαρακτηρισμοί υπότυποι. Στο δεύτερο κεφάλαιο του Βιβλίου "The Intoxication of Power", το οποίο υπογράφουμε μαζί με τον Καθηγητή Ghaemi και τον επίσης Ψυχίατρο, π. Υπουργό Εξωτερικών της Μεγάλης Βρετανίας, Λόρδο Owen, παρουσιάζουμε τα πλεονεκτήματα του υπερθυμικού ταμπεραμέντου, όχι μόνον ως πολλαπλασιαστή της δημιουργικότητας (creativity) και της ψυχολογικής ανθεκτικότητας (resilience), αλλά και ως χαρακτηριστικό ανάχωμα προστασίας από τις εκδηλώσεις του "Συνδρόμου της Ύβρεως". Το τελευταίο αποτελεί μια φαινομενολογική οντότητα παθολογικών συμπεριφορικών εκδηλώσεων που εμφανίζεται σε συγκεκριμένα άτομα τα οποία κατέχουν υψηλές θέσεις εξουσίας. Χαρακτηριστική τριάδα των συμπεριφορικών του εκδηλώσεων είναι, σύμφωνα με τον Λόρδο Owen, η υπερδραστηριότητα (restlessness) ή αδιαφορία για τις λεπτομέρειες (recklessness) και η παρορμητικότητα (impulsivity). Ίσως, λοιπόν, χάρη στο υπερθυμικό του ταμπεραμέντο, ο Donald Trump να μην κινδυνεύει να εμφανίσει το Σύνδρομο της Ύβρεως, παρά τις όποιες ναρκισσιστικές προσμίξεις και ευαλωτότητες της προσωπικότητάς του. Άλλωστε, όπως μπορούμε να διαβάσουμε σε ένα από τα πολλά του best sellers, το "Πώς να γίνεις πλούσιος" (How to Get Rich), ο νέος Πλανητάρχης είναι θωρακισμένος απέναντι σε μία τουλάχιστον από τις κύριες φαινομενολογικές εκδηλώσεις του Συνδρόμου της Ύβρεως, αυτήν της αδιαφορίας προς τις λεπτομέρειες. Τιτλοδοτεί, μάλιστα, συγκεκριμένο κεφάλαιο του εν λόγω βιβλίου του, υπό την προτροπή: "Δώστε προσοχή στις λεπτομέρειες", κλείνοντάς το με την συμπυκνωτική επωδό "...δεν χρειάζεται να είστε

νευροχειρουργός για να προσέχετε τις λεπτομέρειες". Ετσι, παρά τις οποίες επιφυλάξεις, ίσως, αποδειχθεί καλύτερος Πρόεδρος από πολλά μεγάλα ονόματα της άλλης όχθης του Ατλαντικού, όπως ο Τζορτζ Μπους ο νεότερος, ο Γούντροου Γουίλσον, ο Ρίτσαρντ Νίξον και ο Λίντον Τζόνσον, οι οποίοι, σύμφωνα πάντα με τον Λόρδο Όουεν, εμφάνιζαν χαρακτηριστικά του "Συνδρόμου της Ύβρεως", με τον πρώτο, μάλιστα, να πληροί όλα τα κριτήρια του Συνδρόμου αυτού. Μένει, λοιπόν, αυτό να το δούμε και στην πράξη. "Αρχή άνδρα δείκνυσι" όπως μας διδάσκουν οι επτά σοφοί της Αρχαιότητας, δια στόματος του Πιττακού του Μυτηλιναίου. Σοφία που φαίνεται πως μεταλαμπαδεύτηκε και στην άλλη όχθη του Ατλαντικού, με τον Αβραάμ Λίνκολν να αναφέρει, 2000 χρόνια μετά τον δικό μας σοφό, πως "Σχεδόν όλοι μπορούν να αντέξουν την αντιξοότητα, αλλά, αν θέλεις να δοκιμάσεις τον χαρακτήρα ενός ανθρώπου, δώ σ' του εξουσία". Αυτό φαίνεται να το γνωρίζει ο κ. Τράμπ, καθώς το παραθέτει (και αυτό) στο βιβλίο του....

Χρίστος Χ. Λιάπης MD, MSc, PhD
Ψυχίατρος - Διδάκτωρ Παν/μίου Αθηνών
Email: chliapis@yahoo.gr
Twitter: @Chris_Liapis